Biblioteca Centrală Regională

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2599 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 17 septembrie 1957

MESAJUL

Președintelui Consiliului de Miniștri al R. P. R., adresat șefilor de guvern ai Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei și Turciei

După cum s-a comunicat din partea Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne la data de 10 septembrie, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne, a adresat un mesaj președintelui Consiliului de Miniștri al **R.P. Albania, Mehmet Shehu,** președintelui Consiliului de Miniștri al **R.P. Bulgaria,** Anton Iugov, președintelui Consiliului de Miniștri al Greciei, Constantin Caramanlis, președintelui **Republicii Populare Federative Iugoslave,** Iosip Broz-Tito, președintelui Consiliului de Miniștri al **Turciei,** Adnan Menderes.

Mă adresez dv. — scrie în mesajul său președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne — într-o problemă căreia guvernul și poporul romîn îi acordă o mare atenție, problema îmbunătățirii și dezvoltării relațiilor între țările balcanice, a întăririi prieteniei între popoarele acestor țări și conviețuirii lor pașnice.

Guvernul romîn este bucuros să constate că în momentul de față relațiile Romîniei cu țările din Balcani se dezvoltă în mod pozitiv și se străduiește ca ele să devină tot mai trainice și rodnice.

Mai departe mesajul se ocupă de relațiile dintre Republica Populară Romînă și fiecare dintre țările din Balcani.

Între Republica Populară Romînă și Republica Populară Albania — se arată în textul adresat președintelui Consiliului de Miniștri al **R.P. Albania** — s-au stabilit relații rodnice și trainice de colaborare și într-ajutorare socialistă care se întăresc și se dezvoltă neîncetat. Se intensifică schimburile economice, culturale, vizitele reciproce ale oamenilor de știință și cultură, ale reprezentanților organizațiilor obștești.

Cele două state sînt strîns unite prin eforturile lor de promovare a păcii și colaborării internaționale.

În textul adresat președintelui Consiliului de Miniștri al **Republicii Populare Bulgaria** se arată că prietenia dintre popoarele romîn și bulgar are vechi tradiții care își găsesc o nouă și puternică strălucire în colaborarea socialistă care unește Romînia și Bulgaria prin legături de prietenie indestructibile.

Relațiile politice, economice, culturale dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Bulgaria, care se întăresc și se lărgesc neîncetat, reprezintă un factor activ al progresului economic și cultural al celor două țări, un sprijin de nădejde în lupta lor pentru pace și prietenie între popoare.

Sînt încredințat — se subliniază în textul adresat președintelui Consiliului de Miniștri al **Greciei** — că împărtășiți satisfacția mea pentru cursul pe care l-au luat în ultima vreme relațiile dintre Romînia și Grecia.

Avînd la bază prietenia și sentimentele de simpatie reciprocă dintre popoarele noastre, legate prin vechi tradiții de colaborare și numeroase interese comune, relațiile romîno-grecești se dezvoltă și se consolidează cu repeziciune.

Pe tărîm economic apar tot mai variate domenii în care cerințele economiei țărilor noastre se pot satisface în mod reciproc avantajos. Cu multă căldură sînt primiți solii artei și culturii unei din țări pe teritoriul celeilalte.

Nu încape îndoială că orice acțiune tinzînd spre lărgirea și întărirea relațiilor de colaborare dintre țările noastre se va bucura de aprobarea și sprijinul puternic al ambelor noastre popoare.

Un important factor îl reprezintă pentru poporul și guvernul romîn progresul continuu al relațiilor prietenești dintre Republica Populară Romînă și **Republica Populară Federativă Iugoslavia,** se spune în textul adresat președintelui Republicii Populare Federative Iugoslavia.

Continuînd vechile tradiții ale prieteniei dintre poporul romîn și popoarele Iugoslaviei, colaborarea romîno-iugoslavă se întărește și se dezvoltă azi pe baza de neclintit a comunității țelurilor noastre socialiste.

Declarațiile comune ale guvernelor romîn și iugoslav de la București și Brioni au stabilit un program larg și concret de activitate pentru adîncirea și lărgirea continuă a relațiilor rodnice dintre Republica Populară Romînă și R.P.F. Iugoslavia.

Cele două guverne traduc cu perseverență în viață acest program în interesul ambelor noastre popoare și al păcii generale.

În ceea ce privește relațiile directe **între Turcia și Romînia**— se spune în textul adresat președintelui Consiliului de Miniștri al Turciei — consider că în interesul popoarelor noastre, prin bunăvoința reciprocă, putem asigura o largă dezvoltare a lor în domeniul politic, economic și cultural pe baza respectului și avantajelor reciproce.

Tratatul de prietenie, neagresiune, arbitraj și conciliere încheiat la Ankara în 1933 între Romînia și Turcia proclamă că între țările și popoarele noastre „este și va fi pace inviolabilă și prietenie sinceră". De aproape un sfert de veac de cînd a fost semnat acest Tratat nici una din părți nu s-a văzut nevoită să recurgă la clauzele sale de conciliere și arbitraj, ceea ce constituie o dovadă că între țările noastre nu există nici un diferend care să împiedice dezvoltarea bunelor relații dintre ele.

Sînt convins că orice acțiune tinzînd spre lărgirea și întărirea relațiilor dintre țările noastre va fi primită cu căldură atît de poporul romîn, cît și de poporul turc.

În continuare, mesajul adresat șefilor de guvern ai țărilor balcanice are următorul conținut:

Guvernul romîn își exprimă totodată ferma convingere că instaurarea unor relații de colaborare pașnică multilaterală între toate țările din regiunea balcanică corespunde intereselor fundamentale ale popoarelor din această regiune pentru asigurarea păcii, securității, progresului lor economic și cultural, precum și intereselor păcii în întreaga lume.

Popoarele acestor țări, profund interesate în păstrarea și consolidarea păcii, resimt de multă vreme necesitatea unor astfel de relații și sînt convins că vor îmbrățișa cu căldură eforturile îndreptate spre dezvoltarea lor.

De-a lungul deceniilor între popoarele balcanice s-au închegat legături de prietenie, s-a întărit conștiința intereselor lor comune și năzuința lor spre o mai strînsă și mai îndeaproape colaborare.

În stadiul actual al dezvoltării economice și culturale a țărilor balcanice posibilitățile de a întări și extinde relațiile dintre ele își pot găsi, după părerea noastră, un cîmp larg de realizare.

Nu pierdem, desigur, din vedere că între unele state din Balcani există probleme în suspensie și unele litigii. Dar acest fapt, după părerea guvernului romîn, nu trebuie să împiedice colaborarea interbalcanică. Avem convingerea că această colaborare ar crea o atmosferă favorabilă relațiilor de bună vecinătate și conlucrare pașnică între toate statele din Balcani, ar încuraja dezvoltarea relațiilor economice multilaterale între ele. Aceasta corespunde în cea mai înaltă măsură intereselor economice ale statelor balcanice, ale dezvoltării industriei și agriculturii și ridicării nivelului de trai al popoarelor lor; ea ar încuraja intensificarea schimburilor comerciale și dezvoltarea și folosirea reciproc avantajoasă a transporturilor maritime, aeriene și feroviare.

Legăturile țărilor noastre în domeniul cultural, vizitele reciproce de oameni de artă, schimburile de experiență tehnico-științifică, de profesori și studenți, turismul pot fi mult lărgite. Se vor putea pune astfel mai bine în valoare realizările popoarelor noastre în domeniul literaturii, artei, cercetărilor istorice și altor ramuri ale științei.

Toate acestea vor duce la o mai mare apropiere și cunoaștere între țările și popoarele noastre, la creșterea înțelegerii, stimei și prieteniei reciproce.

Pornind de la aceste considerente, guvernul romîn a ajuns la concluzia că interesele fundamentale ale popoarelor balcanice arată necesitatea înfăptuirii unei largi colaborări colective a țărilor din regiunea balcanică.

Avînd în vedere multiplele căi și posibilități ale colaborării între țările noastre și ținînd seama de importanța acestei probleme, guvernul romîn consideră necesar ca examinarea ei să se facă fără întîrziere, în comun, de către reprezentanții guvernelor interesate, la cel mai înalt nivel.

În acest scop propun întrunirea încă în cursul anului 1957 a unei conferințe a șefilor guvernelor Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei, Turciei și Romîniei într-una din capitalele țărilor participante asupra căreia s-ar conveni. Am fi bucuroși să oferim acestei conferințe ospitalitatea în capitala Romîniei.

După părerea guvernului romîn, conferința șefilor de guverne ai statelor balcanice ar putea să examineze și să ia hotărîri corespunzătoare în problemele privind întărirea păcii în Balcani, neagresiunea, rezolvarea prin mijloace pașnice a oricărei probleme litigioase, dezvoltarea relațiilor economice, culturale, a contactelor personale între conducătorii țărilor din sud-estul Europei, schimbul de delegații, vizite reciproce, extinderea contactelor între reprezentanții opiniei publice, ș.a.m.d.

Statele balcanice ar putea conveni la această conferință să se abțină în relațiile lor de la orice act de agresiune, ceea ce ar constitui o garanție a securității la frontierele lor comune și ar crea un climat de încredere reciprocă.

Pentru ca această colaborare între statele balcanice să aibă un caracter trainic, guvernul romîn propune înfăptuirea unei înțelegeri colective a statelor din Balcani în vederea asigurării păcii în această regiune, pentru prosperitatea și progresul popoarelor balcanice. Înțelegerea balcanică trebuie să se bazeze pe deplina egalitate în drepturi între statele participante, pe respectul reciproc al suveranității, pe neamestecul în treburile interne.

Măsurile propuse corespund întrutotul Cartei Organizației Națiunilor Unite, al cărui scop este menținerea păcii și securității internaționale, dezvoltarea relațiilor prietenești între popoare, înfăptuirea colaborării internaționale prin rezolvarea problemelor internaționale cu caracter economic, social, cultural și umanitar și contribuie la înfăptuirea acestor înalte principii.

Aș dori, de asemenea, să subliniez că înțelegerea țărilor balcanice nu este menită să devină o grupare opusă altor state din afara ei și nici o piedică în calea dezvoltării prietenici acestor state cu celelalte state care nu fac parte din înțelegerea regională a țărilor balcanice.

Înfăptuirea în cadrul regiunii balcanice a unei colaborări rodnice între state cu orînduiri sociale diferite, ar putea contribui într-o măsură însemnată la organizarea unei colaborări similare pe plan general-european și la crearea unui sistem de securitate general-europeană.

Nu mă îndoiesc că veți fi de acord cu mine că în situația actuală a relațiilor internaționale sarcina principală a guvernelor tuturor țărilor, mari și mici, este aceea de a contribui, fiecare în parte și prin eforturi comune, la crearea unei atmosfere de înțelegere, încredere și cooperare între toate statele.

Popoarele noastre, la fel cu toate popoarele lumii, doresc pacea, doresc să se pună capăt încordării în relațiile internaționale, ceea ce ar permite ușurarea poverii înarmărilor, ce apasă greu pe umerii lor și folosirea mai largă a resurselor lor materiale pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea bunăstării oamenilor.

Este neîndoielnic că înfăptuirea unei înțelegeri a statelor din Balcani bazată, așa cum s-a arătat mai sus, pe deplina egalitate în drepturi a tuturor participanților, pe respectul reciproc al suveranității și pe neamestecul în treburile interne, va aduce o contribuție de seamă la menținerea și consolidarea păcii în lume, la promovarea destinderii în relațiile internaționale.

Îmi exprim convingerea că rezultatele conferinței vor arăta utilitatea și vor contribui la dezvoltarea întîlnirilor și vizitelor reciproce între conducătorii și oamenii de stat ai țărilor balcanice, la stabilirea înțelegerii reciproce, la lărgirea colaborării și prieteniei dintre popoarele acestor țări.

Guvernul romîn își exprimă speranța că guvernele statelor balcanice vor examina cu atenție propunerile sale și vor participa la o asemenea conferință.

În încheiere președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, tovarășul Chivu Stoica, subliniază că guvernul romîn consideră importantă contribuția pe care fiecare din guvernele țărilor cărora li se adresează mesajul poate s-o aducă la cauza colaborării și prieteniei între popoarele din Balcani și așteaptă cu interes observațiile și propunerile lor în legătură cu organizarea conferinței și cu problemele care ar trebui să fie puse în discuție. Fără îndoială, guvernul romîn va acorda o atenție deosebită părerilor și propunerilor pe care fiecare din aceste guverne consideră necesar să le facă în această problemă vitală.

Duminică a avut loc în întreaga țară deschiderea festivă a stagiunii teatrale 1957-1958.

În emoția slujitorilor teatrului ca și a spectatorilor erau cuprinse și bucuria și urările de bine pentru progresul teatrului nostru în a cărui istorie această stagiune consemnează un nou avînt al dramaturgiei noastre originale, o remarcabilă îmbogățire a repertoriului clasic și modern.

În fotografie: un moment din piesa „Casa liniștită" cu care a debutat pe scena Teatrului Armatei din București, tînărul dramaturg I. D. Șerban.

In cinstea aniversării Marelui Octombrie

În întreaga țară se organizează numeroase manifestări cultural-artistice în cinstea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a Lunii prieteniei romîno-sovietice.

La Iași Teatrul Național „Vasile Alecsandri" va reprezenta piesele „Uraganul" de Bill Beloțerkovski, „Mama" de Afinoghenov, „O chestiune personală" de Al. Stein, iar Teatrul Evreesc de Stat va juca „Căsuța de la marginea orașului" de Arbuzov și „Peste 20 de ani" de Svetlov. În „Săptămîna muzicii sovietice" Filarmonica de Stat „Moldova", soliști ai Operei de Stat și Corul de stat „Gavril Muzicescu" vor prezenta în săli publice și pe estrade special amenajate programe de muzică simfonică, de cameră și muzică corală de compozitori ruși și sovietici. Orchestrele de muzică ușoară ale asociațiilor studențești vor oferi auditorilor concerte de muzică ușoară sovietică.

Cadre didactice de la Universitatea „Al. I. Cuza", Institutul Politehnic, Institutul agronomic și Institutul de medicină vor ține conferințe și simpozioane despre știința și tehnica sovietică, despre agricultura și medicina sovietică.

La Constanța formațiile artistice de amatori ale sindicatelor, caselor raionale de cultură, cămminelor culturale și cooperației meșteșugărești se pregătesc febril pentru manifestările din cadrul festivalului artistic „Prietenia romîno-sovietică în cîntec și dans", care se va desfășura în cursul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Artiști amatori din rîndurile colectiviștilor din comuna Comana, raionul Negru Vodă, pregătesc piese legate de evenimentele Marelui Octombrie, precum și o piesă scrisă de un colectiv local intitulată „La noi în sat", care ilustrează transformările din ultimii ani din această comună, astăzi complet colectivizată.

La căminele culturale, cluburi, biblioteci și case de cultură se vor organiza seri culturale, recenzii de cărți, zile de odihnă colective, „plimbări pe harta U.R.S.S.", jurnale vorbite etc.

La Cluj sînt programate de asemenea în întreprinderi, instituții, institute de învățămînt superior, școli, precum și la sate, șezători literare, audiții muzicale, întîlniri cu participanții la Festivalul de la Moscova etc. La Cluj, Turda și Dej vor avea loc concerte festive și seri de dansuri populare. Frumoase manifestări culturale se pregătesc și pentru „Săptămîna cărții sovietice", „Săptămîna muzicii și dansului sovietic" și „Zilele comsomolului".

(Agerpres)

Prima zi de școală

★ Discursul Oanei ★ **În al 34-lea an de învățămînt** ★ Cifre pline de semnificație

O emoție mai mare ca asta n-a simțit Oana niciodată. Școala pe care o vede pentru prima oară, mulțimea de copii (nu s-a gîndit nici cînd că va avea atîți prieteni), cuvintele directoarei care au pus-o pe gînduri, toate astea au făcut să i se urce în gît un noduleț pe care nu-l poate alunga. Și buchetul ăsta de flori care-i tremură în mîini, cum o mai trădează! Dar Oana își stăpînește emoția în fața tuturor celor care s-au strîns în curtea școlii de 7 ani nr. 16 din Galați. Vocea-i răsună limpede ca un cristal:

— Sînt bucuroasă că astăzi începe școala. Mulțumim din toată inima celor care se străduiesc pentru învățătura noastră și le promitem că-i vom ajunge pe cei mari!

★

Am intrat în clasa I-a înaintea tuturor. I-am așteptat să vină cuminți, cîte doi, ținîndu-se de mînă. Sub privirile calde, ale învățătoarei Anica Stoian — care intră acum în al 34-lea an de învățămînt — cele 40 de mogîldețe și-au așezat hăinuțele în cuier. Apoi a început „lecția": familiarizarea cu clasa, cu învățătoarea și chiar cu colectivul acesta atît de numeros și deocamdată destul de refractar la ordine și disciplină.

— Cum sînt băncile?

Ileana Cazacu, fiica unui harnic muncitor de la uzinele „Cristea Nicolae" din Galați se pre-

M. SPIRIDON

(Continuare în pag. 3-a)

Spor la muncă brigadierilor voluntari din „Griviță Roșie"!

Duminică s-a deschis șantierul Casei de cultură a tineretului din raionul Griviță Roșie

Peste 200 de tineri inimoși au început duminică un lucru folositor: construirea Casei de cultură a tineretului din raionul Griviță Roșie.

Între depoul de tramvaie și Dacia-filatură un maidan cu oarecari pretenții de teren de fotbal, putea fi văzut pînă nu de mult de oricine avea curiozitatea să privească pe geamul tramvaiului 6. Din cînd în cînd, cîte o ceată de copii spărgeau liniștea maidanului bătînd cu piciorul o minge.

Încă de dimineață tineri muncitori de la complexul Griviță Roșie, Textila-Griviță, fabrica de medicamente I.D.B., Auto-M.P.T., etc., au sosit pe șantier pentru a sărbători împreună, prin muncă, deschiderea lucrărilor de construire a Casei de cultură raionale a tineretului.

M-am apropiat de un grup. Terminase de descărcat o mașină cu cărămizi și aștepta alta. Un băiat înalt, puțin negricios, da explicații înfierbîntat unui grup de fete ce-l asculta cu multă atenție.

I. P.

(Continuare în pag. 3-a)

Intoarcerea delegației noastre parlamentare din R.D. Germană

Luni la amiază s-a înapoiat în Capitală delegația Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne care, la invitația Camerei Populare a R.D. Germane, a făcut o vizită în țara prietenă. Delegația a fost condusă de tov. Dumitru Coliu, deputat în Marea Adunare Națională, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Pe aeroportul Băneasa, delegația a fost întîmpinată de deputații: Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Iacob Coțoveanu, Ion Dobre, preot Al. Ionescu, Larisa Malcu, ing. D. Praporgescu, C. Putinică, Ștefan Pavel și Gh. Vidrașcu, ing. Anton Vlădoiu, ziariști romîni și străini.

La plecarea de pe teritoriul R.D.G., conducătorul delegației parlamentare romîne, Dumitru Coliu, a adresat o telegramă președintelui Camerei Populare a R.D.G., dr. I. Dieckmann, în care mulțumește pentru primirea călduroasă făcută delegației romîne în cursul vizitei sale în R.D. Germană.

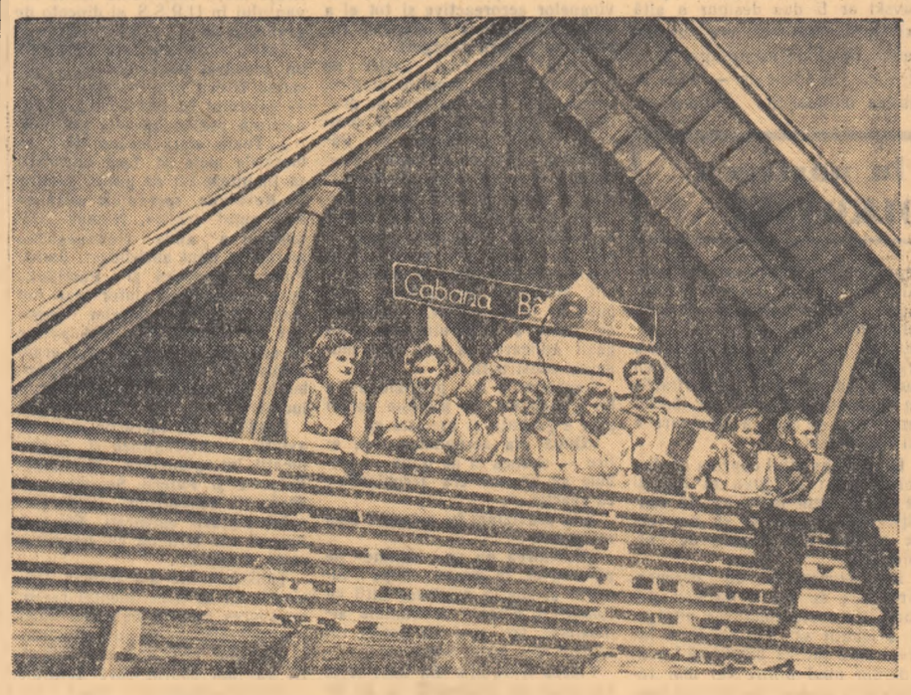

Un grup de excursioniști în munții Făgăraș la Cabana Bilea-Lac

CUM INCEP ȘCOLILE PROFESIONALE DIN ORAȘUL CLUJ?

Împreună cu tot complexul de școli elementare și medii, încep cursurile și școlile profesionale de ucenici.

Pentru a vedea care sînt condițiile în care se pornește la lucru în această direcție într-unul din principalele centre industriale, ne-am deplasat prin școlile profesionale din orașul Cluj.

Ca urmare, ne-am oprit asupra problemelor următoare, a căror rezolvare credem că necesită încă intervenția direcțiilor de specialitate din Ministerul Învățămîntului și Culturii și ministerele industriale — deși, mai bine ar fi putut s-o facă mai din timp.

PRIMA PROBLEMĂ: PROGRAMA ANALITICĂ

Se poate construi o casă fără temelie? Dacă credeți că nu, atunci sîntem de aceeași părere. Dar este normal ca activitatea unor școli de ucenici să înceapă fără programă analitică și fără planuri calendaristice? Noi credem că nici aceasta nu este cu putință. Ei bine, direcția de specialitate din Ministerul Învățămîntului și Culturii a găsit, se vede, de cuviință că... o casă se poate construi și fără o bază. De aceea, probabil, n-a trimis pînă acum nici un fel de programă analitică pentru școli, deși, după toate normele, trebuia de fapt s-o trimită cu cel puțin o lună înainte de începerea cursurilor. Ne-am interesat de motiv: programele sînt încă.. în studiu.

A DOUA PROBLEMĂ: INVENTARUL DE SPECIALITATE

La Cluj, ultimele zile în școlile profesionale au fost închinate tocmai verificării materialelor didactice și aparaturii de specialitate.

Cu excepția Școlii metalurgice nr. 9, mai bine dotată, bilanțul este modest. Nu constituie de fapt o problemă nouă faptul că în școlile profesionale, nu numai din Cluj, există puține materiale didactice. Mai pe larg, această problemă, după cît își mai amintesc unii tovarăși din forurile tutelare, a fost dezbătută la consfătuirea pe țară a școlilor profesionale din Departamentul C.F.R., care s-a ținut în luna ianuarie anul trecut. De rezolvat, însă, nu s-a rezolvat nimic.

Această lipsă ar trebui lichidată în primul rînd la școlile al căror material didactic nu este transportabil. Căci, dacă pentru unele meserii există posibilitatea ca inginerii-profesori să vină cu materialele didactice de la întreprinderi, apoi la ucenicii constructori C.F.R. din Cluj — de pildă — oricît ar fi de binevoitor un profesor tot nu poate veni cu șina de cale ferată în spate.

Multe lipsuri s-ar putea rezolva printr-o mai bună împărțire a materialului între școli; la școala susnumită, de exemplu, există suficientă aparatură pentru o școală metalurgică, care însă aici nu folosește la nimic.

A TREIA PROBLEMĂ: ÎNGRIJIREA LOCALURILOR DE ȘCOLI ȘI CĂMINE

În timp ce în chestiunile anterioare am remarcat lipsuri destul de însemnate, în această direcție se poate spune că s-au creat o serie de condiții mai bune ca în anii trecuți.

La școala de construcții nr. 2 — de pildă — dormitoarele, pregătite în totalitate cu forțe proprii, sînt gata să-și primească oaspeții. Dacă obiectele ar prinde glas, poate că ar povesti ucenicilor că pereții sînt imaculați, fiindcă muncitoare devotate ca tovarășele Ruha Ana, Albu Maria, Bonda Maria, au muncit cu dragoste pentru a zugrăvi fiecare încăpere.

De asemenea, la școlile construcții C.F.R. și metalurgică nr. 2 mobilierul este bine întreținut, dormitoarele sclipesc de curățenie. O experiență bună: micile reparații, lucrările de tencuieli, amenajarea curților, au fost făcute cu ajutorul ucenicilor, fapt ce a avut ca urmare realizarea de însemnate economii. Dacă ar fi să dăm exemple, am cita în primul rînd școala de construcții (director — Sava Emil) unde s-au realizat în acest fel peste 7.000 lei economii.

Lucrările de reparații mai mari, care nu depindeau de școlile profesionale respective, ci de alte organe, au fost însă în mod grav tărăgănate.

Să vă istorisim, în acest sens, o întîmplare. Cam prin luna mai a.c., direcția școlilor de construcții C.F.R. Cluj a cerut, cum era și firesc, întreprinderii de construcții C.F.R. din localitate, care o tutelează (director—ing. Tănase Tănăsescu) să execute reparațiile necesare la acoperișul școlii. A cerut odată, de două ori, de trei

L. POPESCU
M. MUNTEANU

(Continuare în pag. 2-a)

Să discutăm despre
TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

Cînd comitetul U.T.M. „nu se ocupă" de viața particulară

Am urmărit în fiecare număr al ziarului discuțiile pe tema „Tinerețe — educație — răspunderi". Problemele ridicate în aceste discuții m-au determinat să vă cer sprijinul într-o situație pe cît de grea, pe atît de neplăcută.

După ce a urmat și absolvit școala profesională din Lupeni, fratele meu s-a angajat ca electrician la mina Lupeni unde lucrează în cadrul sectorului doi subteran. Eu locuiesc tot în Valea Jiului, dar în Petrila, din care cauză nu pot să mă întîlnesc prea des cu fratele meu. În ultimul timp, de cîte ori m-am dus la Lupeni să-l văd, nu l-am putut găsi.

Nu de mult, m-am dus din nou la Lupeni hotărîtă ca de data aceasta să-l caut peste tot pînă dau de el. Interesîndu-mă la niște cunoscuți am aflat că a fost văzut în diferite locuri însoțit de o femeie. Cum asemenea informații nu-mi puteau fi suficiente m-am dus și la comitetul U.T.M. al minei să mă interesez de el.

Cu ajutorul tovarășilor din comitet, am aflat că fratele meu nu doarme de mult în cămin — numai uneori face „vizite" — și nici nu mănîncă la cantină împreună cu ceilalți tineri din cămin. Un tovarăș din comitetul U.T.M. m-a însoțit acasă la femeia cu care fusese văzut fratele meu. Aici l-am găsit, într-adevăr, dar într-o stare pe care nu v-o pot descrie. L-am luat de acolo și am mers împreună la comitetul U.T.M. al minei. Aici, împreună cu tovarășii din comitet am stat de vorbă cu el, încercînd să-i demonstrez că a greșit părăsind căminul, pentru a locui în condițiile necorespunzătoare, împreună cu o femeie ale cărei moravuri lasă de dorit și cheltuindu-și întregul cîștig — destul de mare — fără nici un rost, ca să umble apoi nebărbierit, nemîncat și murdar.

În cele din urmă, cu greu, la insistențele mele și ale tovarășilor din comitet, și-a luat angajamentul să rupă legăturile cu acea femeie și să reia viața sănătoasă în mijlocul tovarășilor de muncă.

Mie însă acest angajament mi s-a părut insuficient; de aceea m-am sfătuit în continuare cu membrii comitetului U.T.M. Aceștia s-au arătat foarte bucuroși atunci cînd le-am propus să intervină pentru a fi mutat la mina Petrila, unde fiind mai aproape de mine l-aș putea supraveghea mai mult și deci ajuta să se desbare de năravurile căpătate.

Bineînțeles, acum eu mă gîndesc în primul rînd la ce pot face pentru el. Nu pot totuși să nu mă întreb cum a putut fratele meu să decadă într-atît, deoarece l-am știut un copil liniștit, care a crescut la țară și nu a avut de unde să învețe o serie de obiceiuri rele pe care le mai au unii copii de la orașe. La vîrsta de 15 ani a intrat în școală ca intern și a învățat meserie, comportîndu-se bine. Acum un an, după terminarea cursurilor, a intrat în producție unde muncește conștiincios. Cît a fost în școală a făcut parte din organele conducătoare U.T.M. ale școlii. O astfel de muncă i-a fost încredințată și acum de cînd este în producție. De cînd a devenit elev și pînă acum n-a fost acasă (în raionul Macin) decît cel mult o lună pe an. În timpul vacanței de vară, în restul timpului fiind în mijlocul tovarășilor de școală și de muncă. Față de această situație, cine se face vinovat de greșelile săvîrșite de fratele meu, în afară de el? Mama, care se afla la sute de kilometri depărtare și care timp de 4 ani nu l-a văzut decît foarte rar, eu, care locuiesc în alt oraș, sau colectivul în mijlocul căruia munceește și tovarășii din conducerea organizației U.T.M. al cărei membru este?

Oare de ce s-au arătat bucuroși tovarășii din comitetul U.T.M. de la mina Lupeni cînd am propus să-l mut la Petrila? Nu vor oare prin aceasta să scape de răspunderea faptelor săvîrșite de fratele meu? Comitetul U.T.M. din această mină a răspuns și de organizația din școala profesională unde a fost fratele meu și deci a avut obligația să se ocupe de educarea utemiștilor din această organizație și cu atît mai mult a cadrelor de conducere U.T.M.

Mama — și altele ca dînsa — își trimit copiii la școli unde timp de 3—4 ani învață meserie și mare parte din ei rămîn după terminarea școlii la întreprinderile pe lîngă care funcționează aceste școli, uneori la sute de km. depărtare de părinți. Dacă în timpul școlii supravegherea este mai bună, elevii fiind interni, la intrarea în producție situația se schimbă: foștii elevi — de-acum muncitori calificați — locuiesc la cămine și mănîncă la cantină, avînd în acest fel posibilitatea de a-și crea o viață particulară cu totul deosebită de cea din timpul școlii. În afara orelor de lucru ei sînt liberi; această libertate nu este însă folosită întotdeauna în mod corespunzător și astă pentru că nu toți tinerii sînt antrenați în activități cu caracter folositor pentru ei și societate. Acum, cînd regimul nostru democrat-popular a creat atîtea posibilități, cînd tineretului îi sînt puse la dispoziție toate mijloacele necesare pentru a deveni cetățeni de nădejde, luptători pentru construirea socialismului, este greu să vezi tineri care nu se folosesc de condițiile create și o apucă pe căi greșite. Această situație m-a determinat să vă scriu pentru a vă cere ajutorul, căci vreau, acum cît mai este timp, ca fratele meu și alți tineri care au făcut la fel ca el să se întoarcă pe drumul cel bun.

Sînt hotărîtă să intervin pentru ca fratele meu să fie mutat la Petrila, dar cred că această soluție nu va ajuta pe tovarășii din comitetul U.T.M. al minei Lupeni să înțeleagă răspunderea pe care o au și atitudinea pe care trebuie să o aibă în ce privește viața tineretului din mină, a utemiștilor și în special a celor care, departe de familie, locuiesc la cămin.

ANETA STANESCU
Petrila

G.A.S. din Popești-Leordeni are la secția Postăvari o mare bostănărie. Zilnic căruțe și autacamioane încărcate cu gustoasa marfă pleacă spre București. Iată și o harnică muncitoare de la această secție.

Cum încep școlile profesionale din orașul Cluj?

(Urmare din pag. 1-a)

ori... Dar abia acum, în mijlocul lunii septembrie, au început lucrările și, de aceea, cînd afară plouă, clasele sînt transformate în duș.

La școala metalurgică nr. 2, pînă acum ucenicii erau nevoiți să-și desfășoare activitatea practică în 7 ateliere, răspîndite în toate colțurile Clujului. Direcția școlii (director — tov. Timiș Iacob) s-a gîndit că ar fi bine să comaseze aceste ateliere într-unul singur, care să fie instalat în incinta școlii.

Zis și făcut. Contractul nr. 32 din 1956 între școală și întreprinderea de construcții locale Cluj (director — ing. Sîrbu Traian, inginer șef — Simonca Emil) stabilește să se execute construcții în valoare de 718.000 lei, la termenul de execuție — negru pe alb — 31 decembrie 1956.

Însă socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din tîrg. Degeaba au dat ajutor ucenicii, săpînd peste 80 metri cubi de fundație, degeaba au efectuat tot ei transporturile pentru alimentarea șantierului, pentru că I.C.L.C. n-a făcut nimic.

Prea greu n-a fost. În general s-a folosit „metoda leagănului", adică brigada stabilită pentru a termina lucrările a tot fost mutată, în toiul lucrărilor, de pe un șantier pe altul.

Cîteva itinerarii ale brigăzii: a fost la Huedin — unde a stat 3 luni și jumătate; a revenit apoi la șantierul școlii; a plecat pe șantierul hotelului „Continental"; a revenit pentru cîteva zile pe șantierul școlii; a plecat la construcția școlii elementare din comuna Răcătău; a revenit pe șantierul școlii; a plecat apoi la construcția unei mori etc., etc., etc. În total, în vremea în care trebuia să lucreze pe șantierul școlii, această brigadă a fost trimisă de zece ori în altă parte. Rezultatul: lucrarea n-a fost terminată. Prin Hotărîrea 51 din ședința arbitrajului de stat (12 ianuarie 1957) I.C.L.C.-ul a fost obligat să execute lucrarea pînă la 31 martie 1957. Sîntem în septembrie. Ucenicii vin, dar lucrarea nu este gata, nu va fi gata nici peste șase luni. Copiii vor fi nevoiți să meargă iar la practică în cele 7 colțuri ale Clujului.

Nu va fi nimeni sancționat pentru aceasta?

În orașul muncitoresc Hunedoara s-a deschis un nou local.

El va avea restaurant, berărie, cofetărie, sală de recepție, terase și va fi deservit de un personal de specialitate din Capitală.

În fotografie: Exteriorul noului restaurant.

Două interesante cărți ale unui scriitor comunist francez

La un foarte mic interval de timp E.S.P.L.A. ne-a oferit două excelente traduceri după romanele scriitorului comunist francez Roger Vaillant: „Beau Masque" (în romînește de Paul B. Marian) și „325.000 de franci" (în romînește de Demostene Botez). Apariția acestor cărți aduce o dublă satisfacție: prima cunoștință mai apropiată a publicului nostru cu un scriitor francez contemporan cunoscut mai mult după nume și, implicit, prilejul unor lecturi captivante de o reală valoare literară.

Începînd ca gazetar, cunoscut și urmărit pentru articolele și reportajele publicate mai cu seamă în L'Humanité, Roger Vaillant se afirmă în prezent ca un interesant și viguros prozator. De altfel, trecerea sa de la publicistică, în speță la roman, nu este un caz izolat în literatura franceză din zilele noastre, ci mai degrabă realizarea unei evoluții firești. Gazetarul și artistul reprezintă astfel două fațete ale unei unități obligatorii între militantul pe plan social și artist. Ajunge să ne gîndim la André Wurmser, Dominique Desanti, Yves Farges, J. P. Chabrol, Simone Tery, Jean Kanapa și alții pentru ca să constatăm îndreptățirea afirmației pe care o făcea cu cîtăva vreme în urmă maestrul Arghezi într-una din tabletele sale: „Din practică și subiectiv sînt încredințat că orice ziarist cu oarecare mizgă în călimară e un scriitor și poate că și o valoare"... E aproape de la sine înțeles că înmagazinînd ca reporter, să urmezi tentația de a folosi ceea ce ți-a oferit această experiență. Ca și confrații lui mai sus citați, Roger Vaillant își dovedește cu prisosință aptitudinile sale de romancier iar cele două romane asupra cărora ne vom opri pe rînd, reprezintă o confirmare.

Refugiat din Italia pentru activitatea sa de partizan antifascist, Beau Masque, Belmaschis pe numele său adevărat, Chip Frumos în traducere exactă, se stabilește în mica localitate industrială Clousot, undeva în preajma munților Jura. După cîteva aventuri sentimentale fără urmări, Beau Masque o cunoaște pe Pierrette Amable, o tînără și curajoasă activistă din Clousot. Se îndrăgostesc și trăiesc împreună. Pînă acum nimic deosebit și nici autorul nu insistă prea mult. În acest timp, proprietarii țesătoriei din Clousot, pun la cale în scopul măririi profiturilor lor o măsură a cărei urmare ar fi concedierea unui mare număr de muncitori. După o luptă îndelungată și îndîrjită, muncitorii și comuniștii din Clousot reușesc să dejoace combinațiile patronilor obținînd încă o victorie. Dar prețul în sînge al acestei victorii este Beau Masque, împușcat într-o încăierare cu autoritățile. Viața merge însă mai departe și bocetele n-au ce căuta pe cîmpul de luptă. Zguduită de moartea iubitului său, Pierrette „călită ca nimeni altul" continuă cu aceeași abnegație munca ei de activistă alături de ceilalți tovarăși comuniști.

A reduce însă tot romanul la schițarea acestui rezumat sumar, înseamnă a-l săraci, întrucît intriga centrală se întregește printr-o serie întreagă de implicații laterale deosebit de captivante care, privite în ansamblu, ne aduc o imagine documentată și plină de interes artistic a vieții din această mică localitate franceză, oamenii, preocupările lor, eroismul luptei lor împotriva exploatării capitaliste. Prin extensie, imaginea Clousot-ului devine imaginea întregii Franțe luptătoare, cu milioanele ei de eroi anonimi și modești, asemenea lui Beau Masque, Pierrettei și celorlalți nenumărați care se află alături de ei: fostul partizan Vizille Frédéric Miguot, dirigintele poștei, muncitorul Cuvrot și alții. În contrast cu aceștia, cartea angrenează în desfășurarea ei o serie de tipuri aparținînd claselor exploatatoare ca neputincioasa Philippe Letourneau, vicioasa Nathalie — sora sa — parvenita Emilie Privas-Labas, bancherul Valerio Empoli etc.

Cu ochiul exersat al reporterului, romancierul pătrunde și disecă toate aceste existențe în funcție de determinismul lor social pentru a le reconstitui apoi în cuprinsul cărții cu o pregnanță și o veridicitate remarcabile.

Mult mai redus ca proporții față de primul, cel de-al doilea roman „325.000 de franci" apărut și sub formă de foileton în paginile ziarului „l'Humanité", este povestea unui tînăr muncitor, Busard, stăpînit de demonul mic burghez al inavuțirii. Cei 325.000 de franci — sumă trebuincioasă pentru a completa garanția necesară administrării unui snack-bar (bar așezat pe o șosea pentru deservirea automobiliștilor) — sînt agonisiți cu prețul unui accident care îl schilodește. Detașat de interesele și lupta clasei sale printr-o ambiție meschină, Busard ajunge patronul veșnic posomorît al unei cîrciumi din Bionnais. Este vorba de astădată de un caz izolat, un simplu fapt divers explicabil de altfel în condițiile grele de viață ale regimului capitalist. Departe de a fi un dușman, Busard este totuși un renegat care aspiră la o viață călduță de mic burghez fiind însă în același timp și o victimă. El nu va cunoaște niciodată fericirea sublimă a luptei și a victoriei pentru cauza comună. Cu tot resentimentul pe care îl manifestă uneori, autorul știe să judece cu înțelegere omenească drama eroului său.

În ambele romane, introducerea este făcută la persoana întîia, autorul avertizîndu-ne astfel din capul locului că e vorba de întîmplări de care nu e străin, iar desfășurarea acțiunii lor sudeană într-o îmbinare ingenioasă intervențiile sale — mereu prezent ca martor al tuturor întîmplărilor — cu relatările obiective detașate.

Evitînd schematismul și retorismul unor scriitori, Roger Vaillant reușește să creeze din personajele sale oameni vii, cu frămîntări și preocupări morale personale, cu un anumit mod de comportare caracteristic, cu slăbiciuni și virtuți care pun actele lor într-o lumină realistă, deosebit de convingătoare.

În același timp, construcția bine închegată a romanelor sale, abilitatea cu care știe să desfășoare diferitele episoade ale acțiunii pentru a le îmbina într-un tot armonios fac din lectura acestor cărți o lectură pasionantă care ține atenția cititorului veșnic trează.

Dar primul și cel mai mare merit al ambelor romane este acela de a ne da posibilitatea să cunoaștem și să înțelegem mai adînc viața oamenilor muncii din Franța, lupta, preocupările și frămîntările lor de toate zilele.

MODEST MORARIU

A apărut

„PRESA NOASTRA"

Revistă lunară a Uniunii Ziariștilor din R. P. R.

Anul II. nr. 8 — august 1957

Cuprinde printre altele:

Gînduri la aniversare de Radu Vasiliu; V. B.: Ziaristica — punte între popoare (De vorbă cu d. Jean-Maurice Hermann despre jurnalism, unitatea ziariștilor și alte chestiuni ale zilei); D. Zaslavski: Pe calea către știință; Boris Polevoi: La un asemenea ziar vîsez; V. Bîrlădeanu: Tradiții; Nicolae Bivolu: Din corespondent voluntar, redactor al „Scînteii"; D. Tabacu: Despre idealuri, prejudecăți și realități dar în primul rînd despre... ziariști; N. Deleanu: Începuturile presei socialiste.

BOABE de PIPER

Raiul păsărilor

Ce oameni buni sînt tovarășii de la gara C.F.R. Orșova! Au făcut ei ce au făcut și au găsit un adăpost pe cinste păsărilor sălbatice. În sala de așteptare și-au găsit spațiul locativ — fără filodormă — numeroase vrăbii, rîndunele, ciori etc. Chiar dacă fac ele o gălăgie asurzitoare și o murdărie de nedescris, sînt totuși niște biete păsărele care nu pot fi lăsate în bătaia vîntului și ploii...

E drept că păsările stau în sala de așteptare, iar călătorii pe afară dar, ce să-i faci, fiecare cu... slăbiciunile lui.

IRINA BURKICI
elevă

Lovitura de pedeapsă

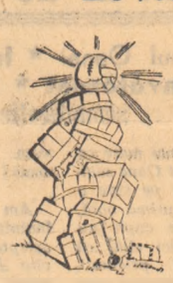

Dragi cititori, vă transmitem pe scurt meciul de fotbal de pe terenul de sport al Școlii medii din Lipova.

În momentul acesta mingea e pusă la centru de... cîteva lăzi goale, care o trimit mult înainte pînă la un butoi ce poartă numărul 10 dal. care fiind puțin într-o doagă, trimite balonul pînă la coechipierul său... butoi de bere. Acesta face o cursă spectaculoasă pe extremă și trage puternic în... Meciul s-a oprit pentru o clipă, deoarece unul din jucători, mai precis președintele U.R.C.C., a fost prins în ofsaid. Nu a găsit alt loc pentru depozitarea acestor „mărfuri" decît pe terenul de sport al școlii.

M. RADULESCU
mecanic

Măsuri... „locale"

Cu banii economisiți din pensie, bătrîna Ioana Ungureanu și-a propus să cumpere o dormeză și un dulap. A pornit spre magazinul de mobilă al I.C.R. din Turnul Măgurele. Aici a întîlnit-o pe casiera Adriana Voinescu care i-a spus:

— Pentru mobilă trebuie să completezi niște formulare pe care să le vizeze instituția de care aparții

— Și de unde să le iau fata maichii? întrebă bătrîna.

— Mergi la Costea — ăla de a fost avocat. El are formulare, dar nu cu 0,50 lei ci... mă înțelegi, trebuie să miști și dumneata din urechi.

— Păcatele mele maică, acum la bătrînețe să fac pe măscăriciul.

Și bătrîna a fost nevoită să dea 6 lei, în loc de 0,50 lei, adică „să miște din urechi".

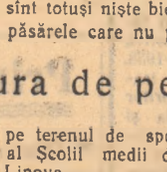

Cu banii și formularele în mînă, bătrîna a ajuns la tovarășul Vintilă Marinescu, directorul I.C.R.

— Nu ai bani suficienți bătrîno — i-a spus acesta.

— Nu se poate maică, 30 la sută din prețul mobilei atît vine. A calculat un nepot al meu.

— La noi se plătește 50 la sută. E o măsură locală.

Pentru rezolvarea acestor fapte e nevoie, bineînțeles, tot de unele măsuri... locale.

ENE FLORIN
activist

Vizionarul asaltului cosmic

de I. M. Ștefan

MOTTO:
„Profesori n-am avut. Pot fi considerat ca un autodidact pur sînge".
K. E. ȚIOLKOVSKI

„M-am gîndit să fac o sanie cu o roată, în așa fel, încît toți cei dinăuntru să șadă și să miște pîrghiile mașinii. Sania trebuia să alunece pe gheață. Apoi am înlocuit această construcție cu un scaun special cu pinze. Pe rîu mergeau țărani. Caii se speriau de pînza care luneca, iar trecătorii înjurau, dar din cauza surzeniei eu nu am știut aceasta mult timp. Abia mai tîrziu stringeam în grabă pînza cînd vedeam un cal...".

Amintirea de mai sus, datînd din vremea cînd era învățător la Borovsk, K. E. Țiolkovski a consemnat-o la bătrînețe. Nu ne-am fi referit la această notare fugitivă acum, cînd de la nașterea marelui om de știință și inventator se împlinesc 100 de ani, dacă nu am socoti-o caracteristică pentru firea lui Țiolkovski, veșnic frămîntat de dorința de a crea ceva nou, folositor oamenilor.

Pe la 14—15 ani a construit un original strung în miniatură, un cărucior care era pus în mișcare de vînt, un balon din hîrtie subțire de țigară, un instrument pentru măsurarea distanței pînă la locurile inaccesibile. Încă din tinerețe proiectele sale ținteau departe. Iată cîteva idei care îl preocupau pe cînd nu împlinise 20 de ani:

folosirea practică a energiei mișcării pămîntului,

construirea unui tren care să circule de-a lungul ecuatorului și care, datorită forței centrifuge, să nu aibă greutate,

construirea de aerostate metalice care să nu lase să treacă gazele și să stea mereu în aer,

utilizarea vaporilor decomprimați în mașinile cu aburi de înaltă presiune.

Pe la 18 ani a născocit un mecanism destinat zborurilor cosmice bazat pe un sistem de două pendule, dar după un timp s-a convins că aparatul nu va putea funcționa.

Țiolkovski era înzestrat cu o fantezie bogată, pe care știa s-o prețuiască ca ferment al creației sale. „Realizarea trebuie să fie precedată de idee, iar calculul exact de fantezie — spunea el... La început apar în mod inevitabil: ideea, fantezia, basmul".

De altfel, într-o lucrare cu caracter autobiografic, Țiolkovski mărturisește că punctul de pornire, stimulentul pentru cele mai importante dintre creațiile sale științifice, l-a constituit citirea unor romane ale lui Jules Verne. Fantezia s-a îmbinat întotdeauna la învățat cu o remarcabilă multilateralitate. Puțini știu că el a scris nu numai lucrări de fizică, matematică și tehnică, ci și de astronomie, filosofie, romane științifico-fantastice și altele.

Vorbind despre stilul său de muncă, marele învățat a subliniat nu o dată trăsătura caracteristică a acestuia: „o independență extremă și o activitate de sine stătătoare". Țiolkovski își începea întotdeauna lucrările de la cele mai elementare date, fără să se refere la alte cercetări. El îndeplinea singur toate operațiunile științifice, de la schiță pînă la ultima cifră a calculului, continuînd cu un număr enorm de experiențe de același tip.

K. E. Țiolkovski s-a născut la 17 septembrie 1857 în satul Ijevsk, din gubernia Riazan, ca fiu al unui modest administrator silvic. Tatăl său avea pasiunea invențiilor și construcțiilor.

Konstantin Eduardovici nu avea decît nouă ani, cînd asupra lui s-a abătut o nenorocire care avea să lase urme asupra întregii sale vieți. S-a îmbolnăvit de scarlatină și în urma unei complicații a surzit aproape complect. Nu a mai putut primi învățătura la școală și posibilitățile de comunicare cu ceilalți oameni i-au fost limitate.

A fost o vreme cînd singurii prieteni ai lui Țiolkovski erau cărțile. Pe la 12—14 ani a început să devoreze lucrările de științe naturale și matematică din biblioteca tatălui său, a făcut primele mici invenții. Infirmitatea îl izola întrucîtva, dar nu-l împingea spre pasivitate și deprimare; îl făcea mai tenace, mai hotărît să izbîndească în tot ce întreprindea, chiar atunci cînd nu dispunea decît de mijloace foarte rudimentare.

100 de ani de la nașterea lui K. E. ȚIOLKOVSKI

Cu mari sacrificii a izbutit tatăl său să-l trimită pe la 16 ani la Moscova, pentru a-și perfecționa cunoștințele. A rămas acolo vreo trei ani. Primea de acasă 10—15 ruble pe lună și, pentru a-și putea cumpăra cărți, aparate de laborator și chimicale, își limita cheltuielile alimentare la 90 copeici: prețul pîinii negre.

Întors acasă, Țiolkovski a dat cîtva timp meditații unor elevi de liceu și apoi a susținut cu succes examenul de învățător, ca extern. Și-a exercitat această profesiune cu pasiune, mai întîi la Borovsk, apoi la Kaluga. Paralel cu activitatea didactică a început prodigioasa lui muncă de cercetător și inventator, care avea curînd să devină cunoscută în întreaga Rusie.

Condițiile de creație ale învățatului erau nespus de grele. Avea o familie mare de întreținut și nu se putea bizui decît pe un salariu mizer. O parte a acestuia era cheltuit pentru editarea lucrărilor sale pe cont propriu și trimiterea lor gratuită către cei care se interesau de problemele tratate. Dacă inventivitatea i-ar fi fost dublată de spirit practic sau dacă s-ar fi străduit să obțină favorurile autorităților țariste locale, Țiolkovski ar fi dus desigur o altă existență. Dar el era un om demn, lipsit de meșteșugul de a străluci în societate — unde se simțea întotdeauna stînjenit —, nepriceput în a exploata bănește talentele lui. La Borovsk și Kaluga intelectualitatea locală, funcționari, micii burghezi, îl priveau ca pe un fel de curiozitate a orașului, un visător „puțin cam sucit", un diletant. Autoritățile de la centru, erau și ele indiferente față de munca creatoare a lui Țiolkovski.

Uneori savantul cuprins de disperare scria: „E greu să lucrezi de unul singur mulți ani, în condiții defavorabile și să nu vezi de nicăieri nici o rază de lumină...".

Dar momentele de descurajare, rare de altfel, nu l-au doborît. Cu toate condițiile vitrege, el a izbutit să desăvîrșească lucrări care fac ca astăzi să-l considerăm unul dintre cei mai remarcabili pionieri ai tehnicii veacului nostru. Cele mai importante dintre acestea sînt legate de problema mișcării reactive, domeniu în care Țiolkovski și-a cîștigat merite nemuritoare în știință. El a înțeles primul imensele posibilități ale motorului cu reacție. A elaborat teoria mișcării corpurilor cu masă variabilă, de tipul rachetei, îmbogățind mecanica clasică cu un capitol însemnat. A fost primul care a stabilit calculele pentru crearea avioanelor aeroreactive și tot el a creat proiectele a numeroase rachete cu și fără pasageri.

Într-o vreme cînd astfel de preocupări erau socotite utopice, a emis idei deschizătoare de drumuri privitoare la rachete compuse, sateliți artificiali ai Pămîntului, zboruri cosmice. Formulele și legile lui Țiolkovski sînt și astăzi la baza teoriei moderne a mișcării reactive, căreia învățatul i-a consacrat peste o sută de lucrări, iar multe dintre ideile sale privitoare la combustibili, utilizarea aripioarelor dispuse în jetul reactiv, sistemele de răcire a motorului etc. și-au găsit aplicarea la cele mai moderne construcții.

Capacitatea de previziune a lui Țiolkovski ne uimește astăzi prin siguranța și precizia ei.

„După era aeroplanelor cu elice — spunea el de pildă — trebuie să urmeze era aeroplanelor cu reacție...".

Alte previziuni își așteaptă încă realizarea:

„Omenirea nu va rămîne pe pămînt, ci, în goana după lumină și spațiu, va trece întîi cu timiditate dincolo de limitele atmosferei, iar apoi va cuceri tot spațiul din jurul Soarelui".

Marea Revoluție din Octombrie l-a găsit pe Țiolkovski la 60 de ani. Tînăra Putere Sovietică a înțeles valoarea învățatului de la Kaluga. Chiar în anii grei ai războiului civil, i s-a acordat o pensie personală, creîndu-i-se totodată condiții corespunzătoare pentru extinderea activității sale științifice. La Moscova și Leningrad s-au organizat grupuri pentru studiul mișcării reactive, care lucrau sub îndrumarea sa. Lucrările lui Țiolkovski s-au tipărit în tiraje mari, răspîndind ideile savantului în U.R.S.S. și dincolo de granițele ei.

Într-o scrisoare care constituie un adevărat testament — a fost scrisă cîteva zile înaintea morții — savantul își arată calda recunoștință pentru această prețuire:

„...Toată viața mi-am dorit ca lucrările mele să facă omenirea să înainteze cît de puțin. Înainte de Revoluție, speranțele mele nu s-au putut realiza. Numai Octombrie a adus recunoașterea lucrărilor unui autodidact; numai Puterea Sovietică și Partidul... mi-au acordat un ajutor real. Am simțit dragostea maselor populare și aceasta mi-a dat putere să continui să lucrez, deși eram bolnav. Cu toate acestea, astăzi, boala nu mă lasă să-mi termin lucrările.

Predau toate lucrările mele de aviație, rachetonautică și comunicații interplanetare Partidului Bolșevic și Puterii Sovietice, adevărații conducători ai progresului culturii omenești. Sînt sigur că vor termina cu succes aceste lucrări...".

Țiolkovski nu s-a înșelat. Discipolii lui au experimentat recent cu succes racheta balistică intercontinentală, iar peste puțin timp și satelitul artificial creat de ei și va lua zborul spre înălțimi.

Asaltul cosmosului, visul savantului-vizionar de la Kaluga, a început.

Concursul de jocuri

MITOLOGIE

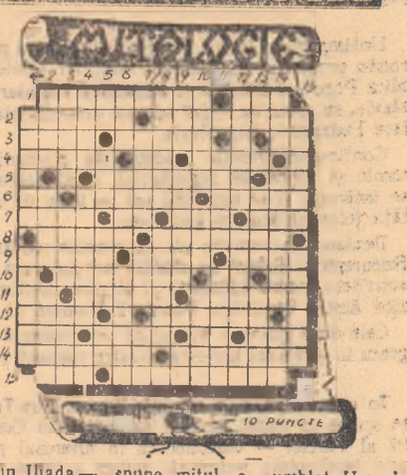

Orizontal. 1) Vestita blană a berbecului fermecat, păzită de un monstru care zvîrlea foc pe nări și care nu închidea ochii niciodată... (3 cuv.) — Dar făcut troienilor de către greci, în mod viclean. 2) Ademeneau cu cîntecul lor minunat pe navigatori (sing.). — Se spune că a furat focul de la Hefaistos și le a arătat oamenilor cum să-l folosească. 3) Metal — Locul acțiunii din Iliada. — Notă muzicală. 4) Conducătorul legendarilor argonauți. — Odată. — Iarna în jurul ei se spun povești. 5) Atacarea unei cetăți. — Articol. 6) Prepoziție — Fiul regelui Priam. — Hercule n-o cunoștea. 7) Săbii, suliițe, lănci făurite de Hefaistos cel schlop. Zeitate egipteană. — Cămașă înflorată. — Dor înfocat. 8) I-a strins de gît Hercule încă de cînd era în leagăn. — Verb în aritmetică. 9. Sine-qua-non poștal. — Pronume — Vas. 10) Două continente într-un cuvînt. — Ave! — Lică Dumitrescu. 11) Pe portativ. — A trage linii. — Eroul unui cunoscut poem vechi grecesc. 12) Scaldă țărmul Greciei. — Poftiți. 13. Zeul vînturilor. — Zeița căsătoriei în legendele grecești. — Două consoane într-o legendă. — Mobila lui Procust! 14) A intrat în legendă datorită unui fir... — Uriași cu un singur ochi. 15) Poftă de joc (mold.). — Legendarii călători pe corabia fermecată spre îndepărtata Colhidă.

Vertical. 1) Monstru care a înghițit șase din oamenii lui Odiseu în timpul rătăcirilor sale de zece ani. — Vrăjitoare care a venit în ajutorul argonauților. 2) Acompania vocea mînunată a lui Orfeu. — O piatră cunoscută. — A ara pămîntul. 3) A risipi. — După ele, spune mitul, a umblat Hercule pînă la capătul pămîntului. — Locuitor al vechii Efade. 4) Un căpitan celebru. — Marele erou popular al mitologiei grecești. — Arma viespei. 5) 12 luni. — Diminutiv masculin. — Stîlpi. — Două capete ale hidrei din mitul despre Hercule. 6) Oferit. Scriere incomplectă. — Necesară captării undelor radiofonice. 7) O găsești la car. — Primii dintre cei buni. — La distanțe mari. 8) Frumosul zeu al soarelui, luminii și artelor. — Poem al cărui autor se crede a fi Homer. 9) Canton în Elveția. — Lupta dintre Hercule și Anteu. — Simbol chimic. 10) Uzată. — Pronume. — Poruncă. 11. Cîntăreț mitologic. — Cu profunzime 12) Cîine cu trei capete adus de Hercule din întunecatul ținut de sub pămînt. — Izbit. — Leu! 13) Cal dobrogean. — Privește. — Izvor. 14) Victima lui Hercule în munții Peloponezului. — Prietenul lui Patrocle din poemul „Iliada". — Prefix. 15) Dotat cu tot ce-i necesar. — Maturi.

Scînteia tineretului — Cupon de participare 11

CINEMATOGRAFE

Moulin Rouge — PATRIA, BUCUREȘTI, GRADINA PROGRESUL, Ghimpele — REPUBLICA, ELENA PAVEL, ALEX. SAHIA, N. BALCESCU: Echipajul vasului Nadejda — MAGHERU, CENTRAL: Camelia — V. ALECSANDRI: Richard al III lea (ambele serii) — I. C. FRIMU, 1 MAI, Călătorie misterioasă — LUMINA; Fedra — VICTORIA, AUREL VLAICU: O dată în viață — DOINA, Învățătoarea din Șatrii — MAXIM GORKI, Muzeul militar, Puiul de șacal și Puiul de cămilă, Nașterea grădinii, Cinefrelon, Iepurele nu vrea să învețe — TIMPURI NOI: Căpitanul din Köln — TINERETULUI; Căpitanul și eroul său — INFRATIREA INTRE POPOARE, LIBERTATII; În calea trăznetului — GH DOJA, FLACARA, 23 AUGUST; Roșu și negru (ambele serii) — ALEX. POPOV; Stan și Bran studenți la Oxford — GRIVIȚA; Vultur 101 — VASILE ROAITA, M. EMINESCU: Vagabondul (ambele serii) — CULTURAL: Brigada de tanchiști — UNIREA; Fiica Tibetului — C. DAVID; Chitarele dragostei — T. VLADIMIRESCU (grădină); Vinovați fără vină — ARTA; O vară, neobișnuită — MUNCA, OLGA BANCIC; Dansez cu tine — MIORITA; Contele de Monte Cristo (ambele serii) MOȘILOR; Mazurca dragostei — DONCA SIMO: Într-un ceas bun — ILIE PINTILIE; Discordia — POPULAR; Fiica mea trăiește la Viena — VOLGA; Două victorii — COȘBUC; Tata, mama, nevasta și eu — ALIANȚA; Încotro? — BOLESLAV BIERUT.

S.U.A. vor continua experiențele cu arma atomică

WASHINGTON 16 (Agerpres). Intr-o declarație scrisă, remisă presei, Departamentul Apărării al S.U.A. și Comisia pentru energia atomică anunță că Statele Unite sînt hotărîte să continue în cursul anului viitor experiențele cu arma atomică.

TEZELE „CU PRIVIRE LA CEA DE A 40-a ANIVERSARE A MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE (1917-1957)

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Pravda" publică la 15 septembrie tezele „CU PRIVIRE LA CEA DE-A 40-A ANIVERSARE A MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE (1917—1957)". Tezele au fost elaborate de secția de propagandă și agitație a C.C. al P.C.U.S. și de Institutul de marxism-leninism de pe lîngă C.C. al P.C.U.S.

In partea introductivă a acestui document se subliniază că Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a spulberat cu totul mitul reacționar că masele populare nu ar fi capabile să conducă statul. Cei 40 de ani de existență a statului sovietic au dovedit că masele de oameni ai muncii nu numai că sînt capabile să distrugă orînduirea socială veche, putredă, dar și să construiască un sistem de stat și social nou, socialist.

Tezele cuprind următoarele capitole: „VICTORIA MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE ȘI INSTAURAREA DICTATURII PROLETARIATULUI ÎN U.R.S.S.", „CONSTRUIREA SOCIALISMULUI ÎN U.R.S.S. — PRINCIPALUL REZULTAT AL REVOLUȚIEI DIN OCTOMBRIE", „FAPTELE EROICE ALE POPORULUI SOVIETIC ÎN MARELE RĂZBOI PENTRU APĂRAREA PATRIEI", „REZULTATELE CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE ÎN PERIOADA DE DUPĂ RĂZBOI ȘI SARCINILE POPORULUI SOVIETIC ÎN LUPTA PENTRU COMUNISM", „PARTIDUL COMUNIST — CONDUCĂTORUL, INSPIRATORUL ȘI ORGANIZATORUL VICTORIILOR POPORULUI SOVIETIC". Un amplu capitol este consacrat politicii externe a Uniunii Sovietice și luptei popoarelor pentru pace.

Ultimul capitol al tezelor se referă la influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra destinelor istorice ale omenirii.

Delegația romînă în Siria se bucură de o primire călduroasă

DAMASC 16 (Agerpres). — Interesul pe care cercurile oficiale cît și cercurile de afaceri siriene îl manifestă față de R.P. Romînă, față de comerțul romino-sirian, este oglindit și de primirea călduroasă de care se bucură în prezent, în cursul vizitei sale, delegația economică romînă, condusă de ing. V. Steriopol, adjunct al ministrului Comerțului. In zilele de 9, 10 și 11 septembrie delegația romînă, însoțită de Al. Șteflea, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P. Romîne în Siria, a vizitat întreprinderi textile din Damasc, precum și importante centre industriale și agrare din Homs, Hanna și Alep. Membrii delegației au fost întîmpinați de guvernatorii regiunilor respective, iar pe străzile orașelor parcurse populația a ovaționat delegația romînă.

In seara zilei de 10 septembrie delegația romînă a participat la un dineu dat în onoarea sa de către guvernatorul regiunii Alep.

La invitația ministrului Economiei Naționale a Siriei, delegația romînă a vizitat în cursul zilei de 12 septembrie împreună cu delegațiile economice ale R.P. Bulgaria, R. P. Polonă și R. D. Germană, orașul Palmira și monumentele istorice ale anticului oraș cu același nume situat la 300 km. est de Damasc. In seara aceleiași zile președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Siria a oferit un dineu în onoarea delegațiilor economice ale țărilor de democrație populară.

O DELEGAȚIE a Adunării Populare a R. P. Albania a sosit în Capitală

Luni la amiază a sosit în Capitală delegația Adunării Populare a R.P. Albania, care la invitația Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne face o vizită de prietenie în țara noastră.

Din delegație fac parte: **Pilo Peristeri**, vicepreședinte al Prezidiului Adunării Populare a R. P. Albania, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Albania, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Albania, conducătorul delegației, **Mihalaq Zicishti**, membru al C.C. al P.M.A., adjunct al ministrului Afacerilor Interne, **Spiro Pano**, președintele Comitetului de stat al colectărilor, **Jorgji Sota**, membru al comisiei legislative a Adunării Populare, directorul școlii superioare de partid „V. I. Lenin", **Irfan Ciocioli**, membră a comisiei legislative a Adunării Populare, președinta organizației din Tirana a Uniunii Femeilor Albaneze, **Roza Hila**, membră a comisiei de mandate a Adunării Populare, președinta cooperativei de prelucrat lînă din orașul Sakoodra, **Xhevdet Laze**, membru al comisiei de mandate a Adunării Populare, laureat al Premiului Republicii, **Imer Doda**, președintele G.A.C. din satul Pollozhan, **Sulo Kurti**, director adjunct al întreprinderilor de producție a petrolului din Patos, **Ramadan Goskolii**, miner armator, Erou al Muncii Socialiste, **Kristaq Hobdari**, secretarul delegației.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost întîmpinată de deputații: **C. Pîrvulescu**, membru al Biroului Politic al C. C. al Partidului Muncitoresc Romîn, președintele Marii Adunări Naționale, **A. Bunaciu**, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, **Gabriela Bernachi**, **S. Bughici**, **Ivan Cain**, **I. Coțoveanu**, **Fl. Dănălache**, **Ion Dobre**, **Constantin Drăgoescu**, **Bercu Feldman**, **preot Alexandru Ionescu**, **Larisa Maicu**, general maior **Stan Marcu**, **Maria Moraru**, general locotenent **Alexandru Paraschiv**, **Dumitru Praporgescu**, **Emil Popa**, **Constantin Putinică**, **D. Simulescu**, **Pavel Ștefan**, **Gh. Vidrașcu**, **A. Vlădoiu**, precum și **P. Babuci**, director în Ministerul Afacerilor Externe, dr. **Ion Bîrzu**, vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului Popular al Capitalei, de reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile orașului București.

Au fost de față **Miha Lako**, ambasadorul R. P. Albania la București și membri ai Ambasadei R.P. Albania.

Tovarășul C. Pîrvulescu, urînd oaspeților bun venit pe pămîntul patriei noastre a arătat că poporul țării noastre urmărește cu interes și se bucură sincer de importantele succese ale poporului albanez în domeniile economiei naționale și culturii, pe drumul construirii socialismului.

Fiind convinși că vizita dv. în țara noastră va contribui la schimbul de experiență între parlamentele țărilor noastre, la strîngerea și mai mult a prieteniei dintre țările noastre, va asigura întărirea continuă a întregului lagăr socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, va contribui la cauza păcii și înțelegerii între popoare, a spus în încheiere, tovarășul C. Pîrvulescu — vă asigurăm, dragi oaspeți, că ne vom strădui să facem ca vizita dv. să fie cît mai plăcută".

A răspuns Pilo Peristeri, care a spus între altele: „Poporul albanez nutrește sentimente de sinceră prietenie pentru poporul romîn. In timpurile grele pentru popor, în a doua jumătate a secolului trecut, mulți patrioți albanezi ai Renașterii noastre naționale care luptau pentru eliberarea Albaniei de sub jugul turcilor au găsit adăpost și sprijin la poporul romîn iubitor de libertate. S-au scris astfel pagini luminoase de prietenie între popoarele noastre. Astăzi această prietenie s-a oțelit și este de neînfrînt; ea capătă un conținut nou, mai larg și mai adînc, deoarece popoarele noastre sînt legate de aceleași idealuri și au ca scop comun — construirea socialismului, întărirea păcii, a colaborării și a prieteniei între toate popoarele lumii.

Republica Populară Albania și Republica Populară Romînă membre ale marii familii a socialismului și păcii, avînd în frunte prietena și eliberatoarea noastră comună, glorioasa Uniune Sovietică, fac tot posibilul să asigure popoarelor lor bunăstarea, ca întreaga lume să fie eliberată de amenințarea unui nou război, să se bucure de pace și un viitor fericit.

Poporul albanez urmărește îndeaproape și se bucură de victoriile poporului frate romîn care, condus de Partidul Muncitoresc Romîn, pășește sigur, înainte pe drumul construirii socialismului. Poporul albanez consideră ca pe ale sale succesele poporului romîn; succesele noastre comune întăresc reciproc țările noastre, întăresc lagărul socialismului și al păcii.

Sîntem bucuroși de ocazia pe care ne-ați oferit-o de a cunoaște îndeaproape mărețele dv. realizări viața și munca poporului romîn, frumoasa voastră țară și ne exprimăm convingerea că vizita noastră în Republica Populară Romînă va întări și mai mult prietenia între popoarele noastre frățești".

TELEGRAME

Cu prilejul proclamării independenței Federației Malayeze, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a trimis conducătorului suprem al Federației Malayeze, următoarea telegramă:

Excelenței Sale
TUANKU ABDUL RAHMAN IBN AL-MARHUM TUANKU MUHAMMED
conducător suprem al Federației Malayeze
Kuala-Lumpur

Cu prilejul proclamării independenței Federației Malayeze, vă rog să primiți, Excelență, sincere felicitări și cele mai bune urări pentru pacea și prosperitatea poporului malayez.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

La aceasta, conducătorul suprem al Federației Malayeze a răspuns:

Excelenței sale
Dr. PETRU GROZA,
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne
București

Vă sînt recunoscător pentru mesajul amabil al Excelenței Voastre. Salutăm urările de bine și ne rugăm pentru pace și prosperitatea lumii.

TUANKU ABDUL RAHMAN IBN AL-MARHUM TUANKU MUHAMMED,
conducător suprem al Federației Malayeze

—o—

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Indonezia, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a adresat Președintelui Republicii Indonezia următoarea telegramă:

Excelenței Sale
Domnului AHMED SUKARNO
Președintele Republicii Indonezia

Permiteți-mi ca, în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale și al meu personal, să transmit Excelenței Voastre și poporului indonezian cele mai sincere felicitări cu ocazia celei de a 12-a aniversări a proclamării independenței Indoneziei.

Folosesc acest prilej pentru a transmite totodată Excelenței Voastre și poporului indonezian cele mai bune urări de pace, prosperitate și de succes pe drumul construirii vieții noi și înfloritoare în patria dv.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

La aceasta, președintele Republicii Indonezia a răspuns:

Excelenței Sale
Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

In numele poporului Republicii Indonezia și al meu personal, doresc să exprim Excelenței Voastre, aprecierile cele mai sincere și mulțumirile cele mai cordiale pentru amabilul mesaj de felicitări pe care Excelența Voastră mi l-a trimis cu ocazia Zilei Independenței Republicii Indonezia.

SUKARNO
Președintele Republicii Indonezia

Adunarea generală O.N.U. trebuie să-și ridice glasul în apărarea SIRIEI

— Un interviu al lui A. A. GROMÎKO —

REYKJAVIK. In timpul scurtei escale pe care delegația sovietică a făcut-o la Keflavik, M. Kjiartansson, redactor al ziarului islandez „Thjodviljinn", l-a rugat pe A. A. Gromîko să răspundă la o serie de întrebări.

INTREBARE: Care sînt, după părerea dv., principalele probleme pe care ar trebui să le examineze actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U.?

RASPUNS: Cea de-a XII-a sesiune a Adunării Generale care se deschide zilele acestea ar putea să examineze în primul rînd problemele arzătoare care preocupă toate popoarele ca INCETAREA NEINTIRZIATA A EXPERIENȚELOR CU ARMA ATOMICA ȘI CU HIDROGEN, REDUCEREA INARMĂRILOR ȘI INTERZICEREA ARMEI NUCLEARE, INTĂRIREA COLABORĂRII INTRE STATE, INDIFERENT DE SISTEMELE LOR SOCIALE, STABILIREA ȘI LĂRGIREA LEGATURILOR INTERNAȚIONALE, ECONOMICE ȘI CULTURALE.

ADUNAREA GENERALĂ TREBUIE SĂ-ȘI RIDICE DE ASEMENEA GLASUL IN APĂRAREA SIRIEI IN JURUL CĂREIA IMPERIALIȘTII ȚES O REȚEA DE INTRIGI ȘI COMPLOTURI, INCERCIND SĂ FRINGĂ VOINȚA POPORULUI SIRIAN DE A-ȘI CONSOLIDA INDEPENDENȚA. Adunarea Generală trebuie să-și ridice glasul plin de autoritate în apărarea statelor arabe care luptă pentru independența lor și să condamne acțiunile cercurilor agresive față de Siria, Yemen, Oman.

INTREBARE: Considerați dv. oare că cele cinci țări nordice pot avea un rol deosebit în slăbirea încordării internaționale și întărirea coexistenței internaționale în Europa?

RASPUNS: Fiecare țară, indiferent dacă este mare sau mică, poate să aducă o contribuție demnă la micșorarea încordării internaționale.

Cu atît mai mult, aceasta o pot face țările Europei de nord, luate la un loc, ale căror popoare sînt cunoscute prin vechea lor dragoste de pace. Aceste țări pot avea, fără îndoială, un rol important în realizarea slăbirii încordării internaționale, dacă guvernele acestor țări, atît ale celor neutre, cît și ale celor care fac parte din N.A.T.O., ar începe să promoveze o politică avînd drept scop asigurarea unei păci trainice în nordul Europei și în regiunea Mării Baltice, o politică îndreptată împotriva atragerii țărilor lor — prin intermediul acestui bloc militar — la pregătirea unui nou război.

ACTIVITATEA SUSPECTĂ a misiunii militare americane din IORDANIA

CAIRO 15 (Agerpres). — Ziarul „Aș-Șaab" relatează despre activitatea suspectă a misiunii militare americane din Iordania. La 5 septembrie ofițerii americani au vizitat regiunile de la frontiera Iordaniei cu Siria și au inspectat trupele iordaniene staționate acolo.

Ziarul arată în continuare că în Iordania a sosit un grup de topografi militari americani pentru întocmirea unor hărți amănunțite ale regiunilor nordice ale Iordaniei care se învecinează cu Siria. In știre se arată că autoritățile americane au căutat să obțină încă demult permisiunea pentru efectuarea lucrărilor topografice în regiunile de nord și nord-est ale Iordaniei, însă conducătorii anteriori ai Iordaniei nu au fost de acord. Actualele autorități ale Iordaniei au permis venirea în țară a unei misiuni militare americane și efectuarea de lucrări topografice.

Poporului sirian iubitor de pace nu-i trebuie nici pămînturi străine, nici avuțiile străine. Dar dușmanul nu va afla poporul sirian nepregătit. Bărbații și femeile, bătrîn și tînăr se vor ridica în apărarea patriei împotriva cotropitorilor imperialiști. In acest clișeu — fete siriene își însușesc mînuirea armelor de luptă.

Ce arată unele directive secrete ale Departamentului de Stat al S.U.A.

NEW YORK. In cercurile oficiale ale Washingtonului a izbucnit un scandal care aruncă lumină asupra adevăratelor scopuri ale politicii economice a S.U.A. în străinătate. După cum a relatat din Washington ziarul „New York Times", Hollister, conducătorul „Direcției pentru colaborarea economică internațională", care se ocupă cu toate operațiunile economice ale S.U.A. în străinătate și care va ieși la pensie la începutul lunii octombrie, a publicat în presă o directivă secretă a Departamentului de Stat al S.U.A. cu privire la principiile acordării ajutorului economic american.

După cum reiese din textul acestei directive secrete, S.U.A. INTENȚIONEAZĂ SĂ FOLOSEASCĂ „AJUTORUL" PENTRU UN AMESTEC IN TREBURILE INTERNE ALE ȚĂRILOR BENEFICIARE ALE ACESTUI AJUTOR. In directivă, Departamentul de Stat se pronunță împotriva naționalizării în aceste țări a vreunei ramuri a economiei și cere categoric să se lupte pentru dezvoltarea în aceste țări „a proprietății private" asupra întreprinderilor și a „exploatării particulare".

După cum subliniază ziarul „New York Herald Tribune", „directivele secrete cu privire la politica în domeniul împrumuturilor acordate statelor străine", publicate de Hollister, au stîrnit o profundă neliniște la Departamentul de Stat deoarece dezvăluie într-o sursă pe deplin autorizată scopurile politicii economice americane față de străinătate.

Schimb de memorii în legătură cu dezvoltarea contactelor și legăturilor dintre U. R. S. S. și S. U. A.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 septembrie ziarele din Moscova au publicat memoriul Departamentului de Stat al S.U.A. din 16 august 1957 și memoriul Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în legătură cu dezvoltarea contactelor și legăturilor dintre U.R.S.S. și S.U.A.

In memoriul Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., remis la 12 septembrie de către ambasada U.R.S.S. în S.U.A. Departamentului de Stat al S.U.A., ca răspuns la memoriul său, se spune printre altele:

Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. „constată cu satisfacție că Departamentul de Stat al S.U.A. acceptă propunerea ca guvernele U.R.S.S. și S.U.A. să înceapă tratative în problema dezvoltării contactelor și legăturilor dintre U.R.S.S. și S.U.A. Ministerul declară că este de acord ca aceste tratative să înceapă în octombrie 1957 între reprezentanții Departamentului de Stat al S.U.A. și ambasadorul sovietic la Washington".

Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. — se arată în continuare în memoriu — nu poate fi de acord cu afirmația că din partea americană nu s-ar crea piedici artificiale pentru dezvoltarea contactelor dintre U.R.S.S. și S.U.A.

Experiența pozitivă a dezvoltării contactelor dintre U.R.S.S. și alte țări, în special cu unele țări din Europa occidentală — se spune în memoriu — dovedesc că în domeniile menționate se poate face mult și se pot obține rezultate favorabile pentru părți. PARTEA SOVIETICA SE BAZEAZA PE FAPTUL CĂ LĂRGIREA CONTACTELOR ȘI LEGĂTURILOR DINTRE U.R.S.S. ȘI S.U.A. IN ACESTE DOMENII „AR CONTRIBUI LA CREAREA UNEI ATMOSFERE DE INCREDERE IN RELAȚIILE DINTRE STATE".

India a cerut admiterea R. P. Chineze în O. N. U.

NEW YORK. A. Lal, reprezentantul permanent al Indiei la O.N.U. și ambasador extraordinar și plenipotențiar a adresat secretarului general al O.N.U. o scrisoare în care se spune: „Potrivit instrucțiunilor guvernului meu și pe baza articolului 15 din normele de procedură ale Adunării Generale am onoarea să vă prezint următoarea problemă pentru a fi inclusă pe ordinea de zi a celei de a 12-a sesiuni a Adunării Generale — „Reprezentarea Chinei în O.N.U.".

In memoriul anexat la această scrisoare se spune că Organizația Națiunilor Unite trebuie să examineze și să îndrepte golul care continuă să existe în legătură cu lipsa unei reprezentări efective a Chinei.

La deschiderea celei de a XII-a sesiuni

a Adunării Generale a O.N.U.

A XII-a sesiune ordinară a Adunării Generale se află în fața unor importante probleme internaționale.

Unele din problemele ce urmează să fie puse în discuție în cadrul actualei sesiuni nu figurează pentru prima oară pe ordinea de zi provizorie a Adunării Generale. Anterior, datorită manevrelor puterilor occidentale, unele dintre ele fie că n-au fost incluse pe ordinea de zi definitivă, fie că, odată ajunse în discuția Adunării Generale, au fost soluționate superficial, adoptîndu-se rezoluții care nu schimbau cu nimic starea de lucruri existentă înaintea discutării lor la O.N.U.

Printre acestea figurează și „chestiunea algeriană", a cărei discutare a fost cerută inițial de 21 de state afro-asiatice (ulterior celor 21 de state li s-a alăturat și Birmania). In cadrul sesiunii precedente, Franța, sprijinită de S.U.A., a obținut ca Adunarea Generală să adopte o rezoluție lipsită de elemente concrete, prin care își „exprimă speranța că într-un spirit de cooperare, soluția pașnică, democratică și dreaptă va fi găsită prin mijloace potrivite, conform principiilor Cartei Națiunilor Unite". Intre timp, la activul colonialiștilor s-au adăugat crime noi, care, aduse la auzul opiniei publice în actuala sesiune, nu vor contribui cu nimic la înfrumusețarea istoriei Franței și vor determina posibil o rezoluție mai hotărîtă și mai precisă. Temîndu-se tocmai de o asemenea posibilitate, ministrul de externe al Franței, Pineau a întreprins un turneu prin cele două Americi, pentru a asigura colonialismului francez sprijinul S.U.A. și al cîtorva dictatori sud-americani.

Asemănătoare este și problema Ciprului, a cărei înscriere pe ordinea de zi provizorie a actualei sesiuni a fost cerută de reprezentantul permanent al Greciei pe lîngă O.N.U. In urma manevrelor de culise ale Angliei, sesiunea precedentă a adoptat o rezoluție care repeta cu fidelitate termenii rezoluției privitoare la problema algeriană. In plus se exprima speranța că negocierile vor fi reluate și continuate pînă la găsirea unei soluții, conform „scopurilor și principiilor Cartei Națiunilor Unite". Rezultatele se cunosc. Anglia a căutat să complice problema sprijinind propunerea de a împărți insula. Populația Ciprului înfruntînd baionetele colonialismului englez, își revendică însă dreptul la autodeterminare și actuala sesiune va trebui să dea un răspuns.

Colonialismul englez va avea de făcut față și acuzațiilor Yemenului, care și-a făcut cunoscută intenția de a ridica în fața Adunării Generale problema atacurilor aviației britanice împotriva orașelor și satelor pașnice ale acestei țări arabe.

O serie de alte puncte gravitează în jurul deosebit de importantei probleme a dezarmării care va fi discutată cu prilejul prezentării raportului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Această problemă trebuie considerată de pe acum, ca problema nr. 1 a actualei sesiuni.

Se știe că în timpul sesiunii trecute, delegațiile S.U.A., Angliei și Franței și ale altor state occidentale au căutat să se eschiveze de la discutarea propunerilor Uniunii Sovietice. In subcomitetul acestei comisii, care s-a întrunit între cele două sesiuni, timp de mai multe luni la Londra, puterile occidentale au continuat manevrele lor obstrucționiste în problema dezarmării respingînd sistematic propunerile rezonabile ale Uniunii Sovietice. Acum Adunarea Generală va trebui să-și spună din nou cuvîntul în această problemă.

Adunarea Generală mai are de pus capăt unei situații, care s-a menținut pînă astăzi datorită manevrelor de culise ale S.U.A.: R.P. Chineză a fost împiedicată să-și ocupe locul ce i se cuvine la O.N.U. și în rîndul membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate. Discutarea acestei probleme a fost propusă la actuala sesiune de reprezentantul Indiei.

Aruncînd o singură privire peste cele circa 60 de puncte care figurează deocamdată pe ordinea de zi provizorie a acestei sesiuni, ne vom da seama că majoritatea sînt îndreptate împotriva colonialismului sau sînt în defavoarea politicii puterilor imperialiste. Acest fapt neliniștește serios S.U.A. și pe partenerii lor occidentali, care au căutat din nou o modalitate pentru a abate atenția opiniei publice. Și la aceasta a servit „preludiul ungar". Este limpede că reluarea așa numitei „probleme ungare" nu poate servi decît ca o diversiune pentru agitarea spiritelor și pentru încordarea relațiilor internaționale.

Este de aceea neîndoelnic faptul că S.U.A., Anglia și Franța vor căuta din nou să împiedice luarea unor măsuri concrete. Acest fapt reiese și din încercările actuale de a pune în discuție modificarea Cartei O.N.U. După cum a devenit evident în timpul sesiunii a XI-a, mașina de vot americană, care a funcționat pînă atunci atît de prompt, alimentată de presiunile economice sau de altă natură exercitate de S.U.A. asupra unor state mai mici, a început să prezinte serioase defecțiuni după schimbarea raportului de forțe în cadrul O.N.U. Această schimbare a survenit în urma primirii unor noi state-membre, majoritatea dintre care și-au căpătat recent independența. Chiar dacă situația dificilă în care au fost puse puterile occidentale în timpul trecutei sesiuni nu a constituit pentru ele o surpriză, ea le-a adus totuși serioase prejudicii: prestigiul lor a fost puternic zdruncinat. In afară de aceasta, noul raport de forțe din cadrul O.N.U. crează puterilor occidentale o anumită lipsă de certitudine pe care ele caută să o înlăture. Era mai comod, cînd aveau o majoritate automată, docilă gata să voteze pentru sau contra la un simplu semn discret. La fel de jenant pentru acțiunile lor agresive este și principiul unanimității obligatorii a membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate.

Este în același timp evident și faptul că, între cele două sesiuni, forța lagărului socialist a continuat să crească și forțele păcii cîștigă mereu mai mult teren. In asemenea condiții, aplicarea în continuare a politicii „de pe poziții de forță" și încercarea de revenire la „războiul rece" găsesc din ce în ce mai puțini adepți în rîndurile membrilor O.N.U.

Iată dar cauza diferitelor „proiecte" de modificare a Cartei O.N.U.

In fața înaltului for internațional stau probleme importante pentru destinele omenirii. Popoarele își îndreaptă cu speranță ochii spre tribuna națiunilor și așteaptă din partea O.N.U. un cuvînt obiectiv și calm, care să ducă la rezolvarea pașnică a litigiilor încă existente.

EUGEN VLADIMIR

COCKTAIL

Luni după amiază, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței la București, Jean Deciry a oferit la sediul legației un cocktail cu prilejul vernisajului Expoziției cărții franceze în Capitală.

Au luat parte Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, academicienii Elie Carafoli, Al. Graur, Horia Hulubei, Gr. Moisil și Tudor Vianu, Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici din R.P. Romînă, Alfred Alessandrescu și Mihai Andricu, maeștri emeriți ai artei, scriitorii Demostene Botez și Petru Dumitriu, Marin Mihalache și Paul Cornea, directori generali în Ministerul Invățămîntului și Culturii, directori de edituri, reprezentanți ai presei.

Au luat parte de asemenea Michel Dupouey, secretar general al Asociației „Cartea în străinătate" și René Le Juge de Segrais, secretar general al Comitetului permanent al expozițiilor cărții și artelor grafice din Franța.

Spor la muncă brigadierilor voluntari din „Grivița Roșie"!

(Urmare din pag. 1-a)

— La 23 August, la anu. Atunci o să dansăm în mod precis primul vals pe terasele casei noastre.

— Dar nu există o machetă? Cum o să arate această casă?

— Priviți!

...Aici, unde se toarnă acum betonul, va fi intrarea ce va da într-un hol frumos. Deasupra lui va fi o terasă nu mai puțin frumoasă pe care cred că vom dansa destul de des.

— Și sala de spectacole?

— Da, vom avea și o sală de spectacole, astfel construită însă încît să ne poată folosi și ca sală de gimnastică. De asemenea vom avea o bibliotecă de 30 de persoane, o cameră pentru șah cu 8—10 mese, o cameră cu două mese de ping-pong, iar în spatele clădirii o altă terasă mare cu un ring de dans.

— Și altceva? — întrebară fetele cu curiozitate

— Mai sînt încă destule ca să avem unde să ne petrecem frumos timpul liber. In spatele clădirii, acolo unde vedeți maidanul acela, vom amenaja un teren de baschet, două terenuri de volei, un teren de tenis, popicarii și...

— Și?

— In fund de tot un parc destul de des cu alei frumoase, cu flori și bănci pe care se va putea sta și discuta de toate...

Prima zi de școală

(Urmare din pag. 1-a)

gătește să răspundă. Se ridică în picioare, își netezește uniforma nouă, și răspunde de parcă ar fi învățat lecția de cînd lumea:

— Băncile sînt... nouă.

— Noi — o corectează învățătoarea.

— Băncile sînt noi, răspunde cu aer autocritic Ileana.

— Cum este clasa noastră?

— Clasa noastră este curată — țîșnește răspunsul Rozaliei Gluk, un gîndăcel brunet, cu ochii migdalați.

★

Mărioara Purice, fiica unui zidar din Galați, a venit la școală cu cîteva zile înainte însoțită de măicuța ei. Emoții? Aproape de loc. Doar cu aceeași directoare, Uța Alexiu, învățase și mama ei. Acum stă în bancă și-și privește sandalele albe și șosetele. Își rotește apoi ochii căprui în toată clasa, își trece mîna prin zulufii bruneți și ridică frumos două degete:

— Nu-i așa că în școli învață mulți copii?

★

Da, Mărioara, în școlile noastre învață mulți copii și, numai aici, pe meleagurile regiunii Galați, sînt 496 școli elementare, 262 școli de 7 ani și 23 școli medii, în care peste 5.000 de învățători și profesori pregătesc pentru viață aproape 120.000 de copii.

VĂ INFORMĂM pe scurt DIN:

NEW YORK. — La 14 septembrie a sosit pe aeroportul Mc Guire (statul New Jersey), cu un avion de pasageri „Tu 104", delegația sovietică la cea de a XII-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., care se deschide la 17 septembrie. Delegația este condusă de A.A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Cu același avion au sosit delegațiile R.S.S. Ucrainene și R.S.S. Bieloruse la cea de a XII-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

BELGRAD. La 16 septembrie a fost semnată la Belgrad declarația comună cu privire la tratativele dintre delegațiile de partid și guvernamentale ale Iugoslaviei și Poloniei.

PEKIN. — La 15 septembrie au avut loc tratative între Anton Jugov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria și Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze.

BELGRAD. — După cum transmite Taniug, în cadrul acordului semnat recent între R.P.F. Iugoslavia și R. P. Ungară, a început construirea unei linii electrice între localitățile Varazdin (Iugoslavia) și Sojtor (Ungaria).

LONDRA 16 (Agerpres). — In zilele de 14 și 15 septembrie a avut loc la Londra plenara Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie.

BANGKOK. Situația guvernului Pibul Songgram a devenit și mai serioasă după noile demisii din cabinet. In total, potrivit agenției France Presse, din guvern au demisionat 15 membri, așa că în momentul de față numai trei miniștri au mai rămas în cabinet.

In ciuda încăpățînării premierului tailandez, comentariile agențiilor de presă sînt de părere că datorită faptului că armata este ostilă lui Pibul Songgram, zilele cabinetului actual sînt numărate.

TOKIO. — Guvernul japonez intenționează ca la proiectatele tratative în vederea încheierii unui al 4-lea acord comercial chino-japonez să acorde misiunii comerciale chineze din Japonia statutul de consulat.

Rezultatele preliminare ale alegerilor din R. F. Germană

BONN. — In dimineața zilei de 16 septembrie au fost date publicității rezultatele oficiale preliminare ale alegerilor pentru Bundestag care au avut loc la 15 septembrie în R.F. Germană. Din 35.200.000 de alegători vest-germani la alegeri au participat 31.500.000 de alegători, adică 88,24 la sută. La deschiderea scrutinului au fost recunoscute valabile 29.800.000 de buletine de vot.

Cel mai mare număr de voturi pentru locurile din Bundestag a obținut partidul lui Adenauer Uniunea creștin-democrată — Uniunea creștin-socială (U.C.D. — U.C.S.) — 14.998.754 de voturi (50,18 la sută) și 270 de mandate (cu 26 de mandate mai mult decît în alegerile din 1953). Cu sprijinul U.C.D. a intrat în Bundestag „Partidul german" care a întrunit în total doar un milion de voturi sau 3,36 la sută. Acest partid a obținut acum în Bundestag 17 mandate în loc de 15 în 1953.

Partidul social-democrat din Germania (P.S.D.G.) a întrunit 9.500.000 de voturi, sau 31,75 la sută și 169 de mandate. Aceasta înseamnă că față de 1953 creșterea voturilor întrunite de acest partid s-a cifrat la 2,95 la sută. Numărul mandatelor P.S.D.G. din Bundestag a sporit cu 18.

„Partidul liber-democrat" a întrunit 2.300.000 de voturi sau 7,71 la sută adică cu 1,79 la sută mai puțin decît în 1953. In locul celor 48 de mandate în Bundestagul precedent acest partid are în noul Bundestag 41 de mandate

Partidul social-democrat din Germania întrunind în Bundestag peste o treime din mandate a obținut o situație în care fără consimțămîntul lui nu pot fi aduse modificări Constituției R. F. Germane ceea ce a căutat să obțină partidul guvernant din Germania occidentală — Uniunea creștin-democrată.